

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/203/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123011872
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2123011872.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovovej a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci odsúdeného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 26.07.2023, č.k. 35Nt/47/2023 - 32, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 07.12.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 411 ods. 1 Tr. por. a § 9 ods. 3, ods. 4 zák. č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody v znení neskorších predpisov tak, že odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. zmenil spôsob výkonu trestu odňatia slobody tak, že sa na ďalší výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 4T/67/2018 zo dňa 14.02.2019 v spojení s uznesením Okresného súdu Levice, sp. zn. 25Nt/26/2020 zo dňa 03.11.2020 a rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 4T/47/2014 zo dňa 12.06.2014 ho preradil z ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

2. Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil podaniami doručenými sťažnostnému súdu dňa 23.11.2023, v ktorých uviedol, že disciplinárne tresty voči jeho osobe boli vykonštruované a účelové zo strany Ústavu na výkon trestu Hrnčiarovce nad Parnou. Má za to, že disciplinárne tresty nie sú dôvodom na zmenu stupňa stráženia. Ďalej namieta pochybenie Ústavu na výkon trestu Hrnčiarovce nad Parnou, a to tým, že ho preeskortovali do Ústavu na výkon trestu Ilava aj napriek tomu, že nebolo a ani nie je právoplatné rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, nakoľko sa odvolal proti prvostupňovému rozhodnutiu.

3. Prokurátor a zástupca Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou sa na verejnom zasadnutí vzdali práva podať sťažnosť.

4. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

5. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

6. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

7. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody na zmenu spôsobu výkonu trestu u odsúdeného jeho preradením z ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia do ústavu so stredným stupňom stráženia, ktorý si odsúdený vykonáva na základe rozhodnutia uvedeného vo výroku prvostupňového uznesenia.

8. Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého uznesenia skonštatoval, že z vykonaného dokazovania bolo zistené, že odsúdený opakovane porušil ústavný poriadok, za čo bol aj opakovane disciplinárne potrestaný, pričom niektoré disciplinárne previnenia dokonca opakovane, i keď už za ne bol postihovaný. Odsúdenému boli ukladané najprísnejšie disciplinárne tresty v podobe celodenného umiestnenia do uzavretého oddielu, vzhľadom na stupňujúcu a opakovanú závažnosť previnení. Odsúdený tak zjavne neplní program zaobchádzania, ktorý je súhrnom aktivít zameraných na rozvoj osobnosti odsúdeného, jeho primerané správanie a hodnotovú orientáciu v súlade s právami a povinnosťami ustanovenými v zák. č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody v znení neskorších predpisov a v iných všeobecne záväzných právnych predpisoch a ktorý ustanovuje cieľavedomé, komplexné a štruktúrované pôsobenie na odsúdeného podľa jeho osobnostných vlastností, odborných vedomostí a stupňa vzdelania v súlade s účelom výkonu trestu.

9. Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Prvostupňový súd na rozhodnutie o návrhu riaditeľa ÚVTOS na zmenu spôsobu výkonu trestu nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul odsúdeného, zástupcu ÚVTOS, prokurátora a oboznámil všetky potrebné listinné dôkazy. Odsúdenému tak dal možnosť realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

10. Pokiaľ ide o meritum veci, prvostupňový súd rozhodol vecne správne a v súlade so zákonom, keď vyhovel návrhu riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody na preradenie odsúdeného do ústavu s vyšším stupňom stráženia.

11. Sťažnostný súd pre zvýraznenie správnosti úvah prvostupňového súdu opakuje, že skutočnosť, že odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody opakovane porušil ústavný poriadok, opakovane sa intoxikoval, pokyny a príkazy príslušníkov nie vždy plnil a rešpektoval, mal vykázané tri disciplinárne tresty, v kolektívne odsúdený sa zúčastnil konfliktných situácií dostatočne odôvodňujú záver o splnení materiálnych podmienok ustanovenia § 9 ods. 3 zákona o výkone trestu odňatia slobody, pretože je možné konštatovať opakovanosť porušovania ústavného poriadku.

12. Z vykonaného dokazovania je taktiež zrejmé, že ciele stanovené v programe zaobchádzania odsúdený neplní, pričom z vyjadrenia zástupcu ústavu na verejnom zasadnutí vyplynulo, že v hodnotení nedošlo k žiadnym zmenám a záver hodnotenia zostáva nezmenený.

13. Ak sa odsúdený dosiaľ neprispôbil podmienkam výkonu trestu v ústave s minimálnym stupňom stráženia, a zároveň ak je voči odsúdenému neúčinná intervencia zo strany ZVJS a akékoľvek metódy výchovného pôsobenia sa míňajú účinku, a pokiaľ požadovaný účinok neprinesli ani samotné disciplinárne sankcie, ktoré vykonal, tak je zrejmé, že výkon trestu odňatia slobody v minimálnom stupni stráženia u odsúdeného neplní svoj účel v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona, najmä výchovný a individuálne preventívny, a teda je jednoznačne daný dôvod pre zmenu režimu výkonu trestu v zmysle jeho sprísnenia podľa § 9 ods. 3, ods. 4 zákona o výkone trestu odňatia slobody, t. j. na zmenu spôsobu výkonu trestu tak, že v ďalšom jeho priebehu bude vykonávať trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, v ktorom existuje predpoklad vyššej miery spôsobilosti nastoliť v správaní odsúdeného pozitívne zmeny a zabezpečiť jeho nápravu. Na odsúdeného bude možné pôsobiť intenzívnejšie a v prípady potreby uplatniť aj ďalšie metódy zaobchádzania.

14. Vo vzťahu k sťažnosti odsúdeného, sťažnostný súd konštatuje, že súd má možnosť rozhodnúť o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody aj v neprospech odsúdeného, ak odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody opakovane alebo závažným spôsobom porušuje ústavný poriadok a pravidlá ním určené pre výkon trestu odňatia slobody. Vzhľadom na opakované porušenie ústavného poriadku zo strany odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody, preto aj podľa názoru sťažnostného súdu typ ústavu a stupeň jeho stráženia v súčasnosti nezodpovedá miere prevýchovy odsúdeného a možnostiam jeho resocializácie. Okrem toho odsúdený v rámci vnútornej diferenciacie v ústave na výkon trestu odňatia slobody bol umiestnený na oddiel s diferenciaciou skupinou „B“, pričom pre neplnenie cieľov stanovených programom zaobchádzania bol umiestnený na oddiel s diferenciaciou skupinou „C“, avšak zrejme ani táto skutočnosť nebola dostatočná na to, aby ho motivovala prehodnotiť svoje správanie a vystupovanie vo výkone trestu odňatia slobody, keďže jeho správanie bolo naďalej neadekvátne. Zmena stupňa stráženia pri výkone trestu odňatia slobody je u neho potrebná a žiadúca, aby u odsúdeného nastolila pozitívne zmeny v jeho správaní a zabezpečila jeho nápravu.

15. Pokiaľ ide o samotné hodnotenie riaditeľa ústavu a disciplinárne tresty, ktorého objektívnosť odsúdený spochybňuje, sťažnostný súd v tomto smere len zdôrazňuje, že neboli zistené žiadne také okolnosti, ktoré by akýmkoľvek spôsobom mohli spochybniť objektívnosť hodnotenia a záverov riaditeľa ústavu.

16. S poukazom na uvedené, sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, pretože táto nebola dôvodná.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.